

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost“ — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadrage z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za tedensko izdajo za celo leto 5.28
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarale številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Maloprodajni cene: 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglase sprejema inšeratični oddelček „Edinosti“. Naročila in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačilo se izključno la upravi „Edinosti“ — Plača in loži se v Trstu.

Uprava in inšeratični oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštovna inšeratični račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Laška bojišča. — Nič posebnih dogodkov.

Ruska bojišča. — Na Maguri ruski napadi odbiti, Nemci zavzeli hrib Kretu (1352 m, 7 km južno Zablja v Galiciji), na Černihori nadaljni boji, severno Tatarskega prelaza močni ruski sunki brez uspeha, južno Horozanke prodirajoča ruska kolona razpršena, pri Kiseljnu Rusi vrženi iz namaknenih jarkov, pri Rudki-Cervišču Rusi prodrli čez Stohod, naš protinapad uspešno napreduje, ruski prehodni poizkusi čez Berežino severovzhodno Djeljatičev (ob Njemnu, 45 km vzhodno železniškega križišča Lide) obzrusepšeni.

Balkanska bojišča. — Biklista (v Albaniji, severnem Epiru, 20 km vzhodno Korice, blizu albansko-grške meje, ob cesti iz Korice v Florino) in Banica (15 km vzhodno Florine ob železnici Bitolj-Solun) zavzeti, srbska drinska divizija vržena z vrhov nad Ostrovskim jezerom (ob železnici Bitolj-Solun, 10 km južno srbsko-grške meje).

Zapadna bojišča. — Severno Somme bojno delovanje uplahnilo. Pred Verdunom ponovni francoski napadi v odseku Thiaumont-Fléury. Francozi vdrlj v vas Fléury, druge napadi brezuspešni. — Dve angleški vojni ladji uničeni po nemških podvodnikih.

Turška bojišča. — Na perzijski fronti so se Rusi umaknili proti Ohnu. Drugod nič posebnega.

Italijanska bojišča.

DUNAJ, 20. (Kor.) Uradno se razglša: 20. avgusta 1916.

Italijansko bojišče. — Nič posebnih dogodkov. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Ruska bojišča.

DUNAJ, 20. (Kor.) Uradno se razglša: 20. avgusta 1916.

Rusko bojišče. — Prestolonaslednikova fronta: Na Maguri zapadno Moldave smo odbili napadov. Nemške čete so zavzele hrib Kretu. Na severovzhodnem pobočju Černehoze se boji nadaljuje. Severno Tatarskega prelaza so se izjavili močni sovražni sunki. Južno Horozanke je naš topovski ogenj razkropil prodirajočo rusko kolono. — Hindenburgova fronta: Pri Kiseljnu so nemški oddelki prepodili sovražnika iz nekaterih namaknenih jarkov. Pri Rudki-Cervišču, kjer so Rusi prodrli na zapadni breg reke, uspešno napreduje protinapad. Sovražnik je pustil šest častnikov, 367 mož in šest strolnih pušek v rokah zveznih čet.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BEROLIN, 20. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 20. avgusta 1916.

Vzhodno bojišče. — Hindenburgova fronta: Ob Beresini, severovzhodno Djeljatičev smo preprečili ruske prehodne poizkuse. Na obeh straneh Rudke-Cervišča, ob Stohodu, se še vrši boj s sovražnimi, na zapadni breg prodrli četami. V uspešnem protinapadu smo zajeli 6 častnikov, 367 mož in 6 strolnih pušek. Vzhodno Kiseljnu smo vrgli Ruse iz nekaterih namaknenih jarkov. — Fronta nadvojvode Karla: Severno Karpatov nič pomembnih dogodkov. V Karpatem lesu so nemške čete zavzele hrib Kretu, južno Zablja, in so zavrnile močne sovražne protinapade na Maguri.

Vrhovno armadno vodstvo.

Ruska uradna poročila.

DUNAJ, 20. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročila ruskega generalnega štaba:

16. avgusta, popoldne. — Južno Brzezanov ob Zlati Lipi so naše bojne sile za-

sedle nekaj točec na zapadnem bregu reke. Sovražnik je izvršil protinapad in je zaustavil naše nadaljno prodiranje. V okolišju izliva Zlate Lipe v Dnjester napreduje naš poovsod naše čete bojujoče se. Sovražnik se je tu srdito upiral. Ob Bistrici smo zasedli kraj Solotvinsko in vas Manjavo, zapadno Solotvinske. V okolišju Delatina in Vorohste se je sovražnik umeknil proti zahodu. Naše čete so zavzele celo vrsto vrhov zapadno črte Vorohsta-Ardzeluza. — Po končani štetvi znaša skupni plen čet generala Brusilovega od 4. junija do 13. avgusta, od začetka operacij pa do osvoboditve po zimi zgrajenih avstrogrških in nemških črt od Pripjata do romunske meje: 7757 častnikov, 350.845 vojakov, 405 topov, 1326 strolnih pušek, 338 bombov in minov, kakih 29 municijskih voz; poleg tega smo uplenili veliko število pušek, 30 verst materijala za vojne železnice, telefonskih priprav, več artiljerijskih zalog in pionijskega materijala.

16. avgusta, zvečer. — Nič izpremembe. 17. avgusta, popoldne. — Na vsej fronti topovski in pehotni ogenj. Mestoma zastavljene sovražne protinapade smo odbili z ognjem. Zeppelinovec je letel čez kemernski okoliš, zapadno Rige, in je metal tam bombe. — Po dopolnilnih poročilih so čete generala Brusilovega pri zadnjih operacijah zajele 198 častnikov, 7308 vojakov, 29 lahkih in 17 težkih topov, 79 strolnih pušek, 29 bombov in nad 14.000 topovskih krogelj. Ta števila je treba dodati včerajšnjemu popoldanskemu poročilu.

17. avgusta, zvečer. — Nič izpremembe. 18. avgusta, popoldne. — Na zlatolipski fronti, zapadno Podhajec, so znatne sovražne sile pričele ofenzivo, ki pa ni imela uspeha. Sovražnika smo vrgli z ogromnimi izgubami. Ob Bistrici Solotvinski smo zasedli Stari Lisjec. V smeri Ardzeluze so naše čete zasedle celo vrsto vrhov. V smeri proti Körsmezu so naše čete prodirale dalje in so se približale gorskemu vrhu pri Körsmezu.

18. avgusta, zvečer. — Položaj neizpremenjen. — V Vzhodnem morju je v noči na 17. t. m. brodovje naših povodnih letal pod linijskoladijskim poročnikom Lešnim uspešno napadlo sovražno letalsko postajo Angerssee. Vržene bombe so povzročile vidno veliko opustošenje in so razdejale eno letalsko lopo ter so na ostalem okolišju povzročile več požarjev. Naši letalci so bili izpostavljeni navzkrižnemu ognju obrambnih topov, ki so streljali metalne rakete in šrapnole, kar pa ni oviralo letalcev, da ne bi bili izpolnili svoje naloge in se srečno vrnili v letalsko postajo.

Balkanska bojišča.

BEROLIN, 20. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 20. avgusta 1916.

Balkansko bojišče. — Biklista (južno Prespeškega jezera) in Banica ste vzeti. Severno Ostrovskega jezera je srbska drinska divizija vržena z obvladajočih vrhov Dzemaat Jeri in Meterio Tepisi. Protinapadi so zavrnjeni.

Vrhovno armadno vodstvo.

Zamolčano zavzetje Florine.

RIM, 19. (Kor.) Agencija Stefani je, kar je zelo značilno, zamolčala v svojem pismu k včerajšnjemu nemškemu poročilu zavzetje Florine.

PROSLAVA CESARJEVEGA ROJSTNEGA DNE V SRBIJI.

BELGRAD, 19. (Kor.) Cesarjev rojstni dan v vsem področju vojaškega gubernatorstva avstro-ogrške in zvezne čete praznovala posebno slovesno. Po številnih došlih poročilih se je tudi civilno prebivalstvo v več krajih prostovoljno udeležilo proslave z razvjitjem zastav po hišah, z udeležbo pri službah božjih, z odposlatvijo poklonstvenih odposlanstev k okrožnim in okrajnim poveljnikom s prošnjo, da izraz vdanosti in hvaležnosti sporoče pred vzožnje Najvišjega prestola.

PODLISTEK.

JOS. VANDOT.

Begunci.

5. Irena.

II.

Zažgali so mi kočo tam pod goro; prekopali so mi tri njivice in so jih zasuli s kamenjem in so zapodili Bovčana Jozo v svet. In mislita, da sem jokal? Samo zaklet sem in sem se pokrival. Vzel sem puško, pa sem šel preko gor. Zakopal sem puško tam pod Priskankom in sem zasadi lesen križec v zemljo. I, nu — raj bi jo bom že, ko se vrnem. Saj so mi snežniki tiho domovanje, če že nimam koče več. In gozdar tam v Trenti je že davno pripravil kroglo zame, no, saj so mu divji lovci slabši nego zverina. Posebno pa Bovčan Jozo je hušji kakor tiger in ne zasluži, da bi stal na njegovem grobu križ. Bog ti daj zdravje, gozdar, če še nisi umrl! Star je že Jozo, a ti bo vendar še delal preglavice. Saj nima doma drugje, nego na svojih belih snežnikih. In tuzadije tudi grob ni nesreča, pa četudi

Zapadna bojišča.

BEROLIN, 20. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 20. avgusta

Zapadno bojišče. — Severno Somme je bojno delovanje polagoma uplahnilo. Pri Ovilersu je boj moža proti možu trajal še do večera. Osamljene angleške napade smo zavrnili severozapadno Pozieresa in na obeh straneh fourškego gozda. Po poročilih, ki so sedaj na razpolago, se je 18. avgusta udeleževalo napada najmanj osem angleških in štiri francoske divizije. Na desni Moze je sovražnik snočil obnovil svoje napade v thiaumontsko-fléuryskem odseku. Vdrl je ponovno v vas Fléury, v ostalem smo ga pa zavrnili. Severozapadno utrdb Thiaumonta in v chapitrskem gozdu so ostali sovražni sunki z ročnimi granatami brez uspeha. Angleške patrulje smo odbili pri Fromellesu in severozapadno Lievin. Pri Lalitreyu smo zajeli nekoliko sovražnikov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Dve angleški vojni ladji uničeni.

BEROLIN, 20. (Kor.) Wolffov urad poroča: Naši podvodniki so 19. avgusta v vodah ob angleški vzhodni obali uničili eno malo sovražno križarko in en rušilec ter s torpedi težko poškodovali nadaljno eno malo križarko in eno linijsko ladjo.

Načelnik mornariškega admiralskega štaba.

Turška bojišča.

CARIORAD, 18. (Agence Tel. Müll.)

Glavni stan javlja:

Iraška fronta. — Neizpremenjeno.

Turško letalo je 16. avgusta z uspehom metalo bombe na sovražna taborišča in mostove na Tigrisu. — Na levem krilu perzijske fronte smo Ruse vzhodno Revandusa pognali na mejo in jih prisilili, da so se umaknili proti Saucbulaku in Ušnu, ter jih zasledujemo.

Kavkaška fronta. Na desnem krilu patruljski boji. Naše čete so z nenadnim napadom vzele vrh Karmiš, ki se nahaja v nadvladočem pogorju 28 km severovzhodno Muša. V središčju in na levem krilu nič pomembnih dogodkov. Včeraj smo odbili po sovražniku poizkuse nenađen protinapad in smo mu odvzeli nekaj ujetnikov. — Rusko uradno poročilo 12. avgusta javlja po domnevnih izpovedbah ujetnikov, da so naše čete zarezale konice svojih patron, da so bili vajaki na povelje polkovnega poveljnika opremljeni s posebnim orodjem, da so izdelovali take patrone. Oporekamo tem trditvam, ki so popolnoma izmišljene.

CARIORAD, 15. (Kor.) Glavni stan javlja:

Iraška fronta. — Nobenega pomembnega sporočila.

Perzijska fronta. — Z napadom na ruske čete v okolišju Zake (25 km južno Ohua in 15 km vzhodno meje) smo prisilili sovražnika, da se je umaknil proti Ohnu, pri čemer je kakih 150 mrtvecev pustil na bojišču. Nekaj mož smo zajeli.

Kavkaška fronta. — Ne da se poročati nič pomembnega. — V središčju praske in neznanji kraljevi topovskih boji. Neka naša patrulja je napadla sovražni telefonski oddelček, usmrtila del moštva in uplenila telefonske aparate, šotore in opreme predmete.

Na ostalih frontah se ni zgodilo nič bistvenega.

PROSLAVANJE CESARJEVEGA ROJSTNEGA DNE V CARIGRADU.

CARIORAD, 18. (Kor.) Povodom rojstnega dne cesarja Franca Jožefa I. se je vršil v avstro-ogrskem veleposlaništvu sprejem. Na nagovor je odgovoril veleposlanik mejni grof Pallavicini z govorom, v katerem je poudarjal, da se vkljub težkih skrbi Nj. Veličanstvo počuti iz-

borno, kar je, ko je bil tekom svojega bivanja na Dunaju dvakrat v avdienci, sam mogel ugotoviti osebnost. Ob tej priliki se je Nj. Veličanstvo cesar zelo zanimal za avstroogrške, v Turčiji se nahajajoče čete, izrazil svoje polno zaupanje v bodočnost in poudarjal da kljub težkim dnevi ni povoda, da bi se izgubljalo zaupanje v končno zmago. Dogodki, je dejal veleposlanik, so potrdili zaupanje Nj. Veličanstva; kajti dasiravno sta odtekle potekla že dva meseca, sovražni napadi niso dosegli nobenega izmed zaželenih ciljev. Po veleposlaniku Nj. Veličanstvu zaklicani »hoch« so navzoči viharno ponovili.

Boji v kolonijah.

AMSTERDAM, 20. (Kor.) Po poročilu Reuterjevega urada so angleške mornarice čete 15. avgusta t. l. zasedle veliko mesto Bagamojo v nemški Vzhodni Afriki. General Van Deventer prodira ob centralni železnici, general Northey pa na jugu.

Srbska skupština.

PARIZ, 19. (Kor.) »Matin« poroča, da je srbska vlada prosila mestne oblasti v Krfu za prepustitev mestnega gledališča, kjer naj bi se vršila prihodnja seja skupštine.

IZ ROMUNSKA.

BUKAREŠT, 19. (Kor.) »Independance Roumaine« nastopa proti poizkusom nekega časopisja, ki hoče z razširjanjem vesti o domnevnih najdbah bomb, poizkusih atentatov itd. vznemirjati občinstvo.

BUKAREŠT, 19. (Kor.) »Independance Roumaine« javlja: Vlada je prepovedala izvoz letošnjega ovsa in ječmena. Kmetovalci, ki hočejo to žito prodati oblastim in armadi, dobe po 1800 frankov za železniški voz.

CARIORAD, 19. (Kor.) Romunski poslanik Mano je zaradi smrti svoje matere odpotoval v Bukarešt.

Aprovizacijske stvari.

Sadje in zelenjava.

Za tekoči teden so določene sledeče cene za prodajo na drobno: Česen K 3'60 do K 4, pesa 72 vin., korenje 72 do 80 vin., zelje 68 vin., čebula 88 do 96 vin., kumare 7 do 12 vin. komad, fižolovo stročje, mešano 96 vin., fižolovo stročje, belo K 1'04, fiže 2 do 3 vin. komad, malancane 8 do 14 vin. komad, jabolka I. 88 do 92 vin., jabolka II. 64 vin., hruške I. K 1'20 do K 1'40, hruške II. 84 do 92 vin., hruške III. 64 vin., breskve I. K 2'88 do K 3, breskve II. K 1'60, češnje 64 do 76 vin., krompir 44 vin., paradižniki 72 vin., petrišji K 1'60, solata 60 do 68 vin., špinata K 1'20, buče 10 do 18 vin. komad, dinje in lubenice 36 vin. do K 1'20.

Domache vesti.

Dosledni moramo biti v brambi pravice našega jezika! Na Reki so priredili veliko ljudsko slavnost na korist »Rdečega križa«. Vabili so seveda vse mešanstvo — torej tudi hrvatsko — le v nemškem, italijanskem in madjarskem jeziku. In vendar predstavlja hrvatski živelj na Reki večino prebivalstva. »Primorske Novice« nastopajo v posebnem članku proti takemu zapostavljanju našega jezika in se pri tem dotikajo prigovora, ki ga moramo tudi mi včasih poslušati, češ, da sedaj ni čas, da bi pisali o takih stvareh. — Rečni list odgovarja: »Ravno sedaj je čas! Na Reki živi kakih dvajsetstisoč našega naroda. Sinovi tega naroda krvave na bojiščih v nadi, da po vojni izginajo take krivice, kakor se nam delajo tu sedaj tudi v tem tako težkem in resnem času. Mi želimo miru in ljubavi z vsakim, spoštujemo, kar je drugih, ali zahtevamo, da se spoštuje tudi naš!« — Velja tudi za nas, ki živimo v podobnih razmerah, kakor so

na Reki. Samo da mi ne bi rekli: ravno sedaj je čas! Marveč pravimo: vedno je pravi čas za brambo pravice in ugleda našega jezika. Kadar-koli opuščamo ali odnehujemo od te brambe — ob velikih ali malih prilikah — zamujamo svojo narodno dolžnost. In čim dalje traja že zapostavljanje, tem poslednejši in neizprosnejši moramo biti, kajti ne smemo pozabljati, da je jezik glavno označje narodnosti.

Iz ruskega ujetništva piše Fran Peric, da se nahaja sedaj v Andotovu, Simbirska gubernija. Pošilja pozdrave vsem.

Mestna zastavljavnica. Danes, 21. t. m., od 9. dop. do 3. pop. se bodo prodajali na dražbi nedragoceni predmeti serije 137., zastavljeni meseca junija 1915. na modre listke, in sicer od štev. 83.200 do štev. 84.200, v torek, 22. t. m., ob istem času pa od štev. 84.200 do štev. 85.700.

Spomini z bukovinskega sela. Z bojiščja: Solnce je močno pripekalo, ko smo marširali iz Sadagore proti Florodenki. Ustavili smo se v vasi Kučurnik, da prenočimo. Nastanili so nas po slamnatih hišicah (hatah). V vasi je bilo še drugih vojakov — huzarjev. Naslednjega dne smo imeli skupno zapustiti ta kraj. Njihovo moštvo je bilo v bojni črti, konje in razno opravo so imeli v vasi. Utrojen sem se zleknil na stol, vdelen v steno, kakršnji so v navadi po Bukovini in v Galiciji.

V sobi, ki je služila tudi za kuhinjo, sta sedela dva stara huzarja ter živahno razpravljala v tujem mi jeziku. Naposled je eden njiju izpregovoril v slabi poljščini do gospodinjke. Vprašal jo je po nekem dekletu. Taninka se mu je nasmešnila, ter pomignila z glavno. Nekaj minut na to so se odprla vrata in ustopilo je lepo črno-laso dekle v bukovinski narodni noši. Razvito telo so jej krasili gumbi in razni zašivi po obleki. Polni vrat, obdan od nešteto koralov raznih barv, jej je dičil lepo glavo. Za hip je obstala na pragu. Lepe črne oči so se plašno ogledavale po okolič, a naposled so se ustavile in motrile enega huzarjev.

Bil je to močan človek lepega obraza in lepimi brkami.

Utrojen sem se zasukal na stolu in — zaspal. Ko se je zmrachlo, me je tovariš zbudil z veselim sporočilom, da je pripravljena večerja — polenta z mlekom. Ko se je popolnoma zmračilo, sva legla k počitku.

Iznenada me je zbudil mil ženski glas — glava sem imel namreč pri odprtem oknu. Jemala sta slovo . . . Ona je tarnala, a on jo je tolažil in je tolažil, da je nikoli ne pozabi . . . Stopila sta v sosednjo sobo. Tu je bilo še nekaj drugih vojakov in mladih žensk. Jemali so slovo pri — kupici ruma. Neki desetinik naju je povabil, naj se pridruživa. Odsla sva v to čudno družbo. Tu je bila mladenka v narodni noši poleg huzarja. Ženske se niso strašile ruma. Rdeči obraz in mnogo besed je pričalo, da so mnogo pile. Huzar, ki je sedel pri omenjenem dekletu, je začel govoriti v slabi poljščini. Kolikor sem mogel razumeti, so bili že šest mesecev v tej vasi. Tako se je seznanil z lepo Katiko. Za hip je obmolnil, potem pa govoril, kako težka mu bo ločitev. »Usoda me je zanesla v ta kraj — je rekel — ali sedaj, v uri slovesa, ne morem več lagati ravno zato, ker te ljubim! Oženjen sem in doma imam ženo in dva otroka!

Da je granata udarila v bajto, ne bi bilo tako hudo zadelo nbugo dekle. V obupu je vila roki in plakala — plakala. Tudi mene je pretreslo ob misli, koliko takih in sličnih dogodkov se je odigravalo v tem viharnem vojnem času! Koliko žalostiger! Koliko stritih src!

Naslednjega dne na vse zgodaj smo korakali skozi vas — tja ven. Tudi huzarji na svojih konjih. Tudi Katika je bila med ljudmi na cesti. Plakala je in mahala roko za — huzarjem!

PROSIMO RABLJENEGA PERILA IN KRP ZA NAŠE UBOGE RANJENCE. — ODDA NAJ SE V »NARODNI DOM«.

»Spet sem videl srečo; v tili jutranji uri se je prikazala sredi našega paradiža. O, bila je ravno taka kakor takrat v tistih dneh . . . Zahvaljen bodi Bog, da sem jo videl takrat vsak dan! In zdaj trpim raj in zdaj ne bom godrnjal več. Mirno pojdem po svojem brezkončnem potu in bom umrl brez vzdihla. Kajti da sem gledal sreči le en trenutek v obraz, o, to je vredno več kakor vse moje trpljenje in bolelosti srca. Moje življenje naj živi samo še v tistem trenutku, in živelo je zadosti, živelo bogato . . .«

Irena je izpustila svojo roko; kajti v sobi so jo klical trije delavci. Stopil sem za njo in sem se ustavil nedaleč od njih. Trije izgnanci so plačali svoj račun. Dvignili so se in so sneli s stene svoje klobuke. Matija in Mate sta se opotekla po sobi. A Bovčan Jozo ju je prijel okrog pasa in ju je peljal varno proti durim.

»Ne bosta se cemerila in jokala po svojih kislih vinogradih,« je govoril s svojim glasnim glasom. »Naj sedi zlobi na njih! Enkrat se bo že naveličal in bo šel, odkoder je prišel. . . Hej, danes je sveta nedelja. Ali slišita? Danes je odprto nebo, in vsak glas pride lahko v nebesa. Zato se pa ne cemerita, da se vama ne bodo smejali

Spomini na hrib Kalvarijo pri Gorici.

Oj vdova tožna zapuščena,
Ti mati toliko sirot,
Ki bol poznaš le, ni dobrot.
Oj mati vdanega Ti sina
Oj, zlata mati — domovina!
Ti krasna si, krasnejša ni,
Kar jih obseva zarja dneva.
Krepkosti si, vsa vredna Ti,
Da krona venča te kraljeva.
A trnje le tvoj venec je,
In rod tvoj rod — mučenec je;
Kdaj to gorje pač mine ti?
Kdaj se oko ti zjasni kalno?
Kdaj slečeh to obleko žalno,
Kdaj s lince zlato sine ti?
O, da z močjo in srečo, slavo,
Ne s krono trajno nebo
Ovilo bi ti sveto glavo —

Jaz ljubim tem srčneje te,
Jaz ljubim tem zvesteje te,
A ljubim te s solzami!
Oj mati moja domovina,
Ljubezna moja ti edina,
Ti moja skrb in bolečina,
Bog duvaj dobrotljivi te,
Bog živi te, Bog živi te!

Simon Gregorčič.

Ni mi treba bogve kako opisovati hriba Kalvarije; saj je postal torišče grozne vojne pošasti. Opisati hočem le neki dogodek, ki se je pripetil na sedanji — sveti slovenski — Kalvariji pred leti.

Bivala sem tačas v Ločniku, na potujoči slovenski zemlji, v onem istem Ločniku, ki je sedaj pravcata razvalina in pogorišče. Ubogi Ločničanje! Kar jih ni pobila vojna pošast, begajo po svetu bogve kod.

Za mojega bivanja je bil Ločnik lepa vas ob furlanski meji s krasno lego, v lepo cvetočem ravnem polju. Kroginkrog čudovito — bogato obdarovan s slikovito bujno pestro naravo. Ločnik je oddaljen le nekaj minut — od sedaj popolnoma porušene Podgore — ter le tri četrt ure od Gorice, one Gorice, katera je bila kras primorske dežele, ter je sedaj le ruševina.

Ločnik stoji nekoliko vzvišeno nad Podgoro, ter se prijazno ozira v furlansko ravan z lepimi, belo se blestečimi vasi. Zadaš se dvigajo slikovito Brda s svojimi grički in bogatimi vinogradi, pod vasio pa šumi bistra Soča: Lepšega kraja si narava skoraj ni mogla ustvariti. Pravi zemeljski raj!

Prebivalstvo je že po večini potujčeno. Ali ostale so vse slovenske šege in navade iz staroslovenskega bajeslovja. Ločničani časte stare slovenske bogove, kakor morda nikjer ne tako na Slovenskem. Le zavedajo se tega ne! Imena krajev, ulic, polja, orodja so čisto slovenska. Celo živali nazivajo s pristno slovenskimi imeni. Duša mi je krvavela, ko sem vse to čula na lastna ušesa in opazovala na lastne oči.

Njih govorica je neka mešanica slovenščine in furlanščine. Ločničanje so pravcati Slovenci po krvi in rodu, le potujčila nam jih je »dobrotna« sosedja, da bi jih laglje »rešila izpod našega jarma«. Toda danes se mi ni baviti s to žalostno zgodovino; pač pa mi je opisati le naslednji dogodek na Kalvariji tik Ločnika, oziroma v Ločniku samem.

Kakih 18 let star mladenič je tekel v najhujšem diru skozi Ločnik, za njim pa orožnik, gologlav in brez orožja. Dasi orožnik ni bil v mladenški dobi, pač pa je bil nekako 40leten mož, je tekel za mladeničem kot bi imel peruti. Ljudje so postajali ter strme gledali čudni lov. Orožnik pa je vpil:

— Ustavite lopova!
Nekaj mož se je spustilo za bežečim mladeničem, ga ujelo ter ga izročilo upehanemu orožniku.

Možje so se povpraševali drug drugega, kaj je moral napraviti ta 18letni mladenič, da ga orožnik nazivlje lopova.

— Oskrunil je Kalvarijo! — je viknil orožnik. — Kristus je noge polomil! — je dodal ter prijel hudodelca trdo za roko in ga odvedel izpred oči ogorčenega in ostrmelega občinstva.

Nekaj minut pozneje je stopal uklenjen hudodelnik pred orožnikom z nasajenim bajonetom v goriške zapore.

Ločničanje in Podgorci so bili ogorčeni nad tako propalostjo goriške poulične druhal. Bili so trije hudodelci: dva sta pobegnila in še tretji bi bil skoraj ušel roki pravice. To hudodelstvo mi ni šlo iz spomina. Hotela sem se prepričati osebno ter iti na lice mesta, da sama vidim, kaj se je zgodilo.

Nedolgo nato, lepo popoldne, sem rekla otročičem, da gremo na »Kalvarijo«. Vsi

nebeški angelji. Ali sta slišala?

»Oj, brate!« je zataknal Matija in se je prijel za glavo. »Lepa je bila hišica tam ob Soči... Radost božja je prepevala v nji, radost božja — moja hčerka... In vinogradi so dehteli in so brsteli, o, brate... A zdaj nimam doma, na vsem širnem svetu ga nimam. Kam naj grem?«

»In moji vinogradi ječe tam ob morju,« je zavpil Čič Mate v svoji bolesti in se je udaril s pestjo po čelu. »Morje kliče jadnega starca in njegove mrtve sinove; a jadni stavec ne sme in ne more tja doli, da bi umrl na svoji zemlji... Saj drugače nočem — samo umrl bi rad sredi vinogradov, kjer sem prepeval petdeset let. Jadni stavec noče drugega...«

»Ne cemerita se!« je ponovil Bovcen Joza. A glas mu je bil tih in mehak. Njegovi brki so se povsili, in ustnice so se mu stresle. Z roko je šinil preko čela in je zasopel. Iz grla se mu je izvil nerazločen glas, podoban stoku, ki ga zbudi v trpeči duši brezmejna bolest. Njegov široki hrbet se je upognil; toda samo za trenutek. Joza se je naglo vzravnal in je utaknil čedro v usta. »E, kaj se bosta!« je dejal malomarno. »Gozdar v Trenti ima že pripravljeno kroglo zame. Doleti me danes

srečni so se hiteli napravljati in so bili v nekaj minutah gotovi. Zavila sem nekaj jedil za prigrizek otrokom in odšli smo počasi skozi Ločnik in potem po pobožni poljski poti navkreber na hrib Kalvarijo.

Pot vodi, oziroma je vodila, skozi krasen log, obkoljen z lepimi nasadi; vinska trta, sadno drevje, vse v najlepšem cvetu. Bilo je v juniju. Med visoko poraslo travo so se belile lilije sv. Antona in druge cvetlice.

Otroci so veselo skakljali krog mene, ter me vedno povpraševali, da li je še daleč Kalvarija. Nisem jim mogla pokazati, ker niti sama nisem vedela, koliko je do vrha hriba. Zamisljeno sem stopala poleg žvrgolečih otročičev. Srce mi je stiskala neka notranja tuga in mislila sem si:

— Ta lepi kraj — pravi raj — potujčen! Lepi slovenski priimki vsi s končnico »-ch«. Ostalo ni od slovenske vasi drugega kot ime in še tisto so spali v Lucinico. Moj Bog, kdaj bo konec te slovenske — Kalvarije! Slovenci smo kot otrok, kateremu pokažeš lepo svetlo igralko, pa ti da v zameno, najdražjo svetlinjo svojih dedov in pradedov, katero bi moral čuvati kot najdražji zaklad ter bi je ne smel izročiti nikomur za nobeno ceno. Največji smo kot otroci, ker oni zamenjajo vsaj za igralko, nam pa še tega ne dajo. Svoje svetlinje razpisujemo le za sladke obljube lažnivim kramarjem, ki kramarijo žnjimi.

Te in enake misli so se mi vrstile, druga za drugo in mi je bilo hudo, posebno pa, ko sem bila obsojena gledati take prizore dan za dnem. Zelela sem si daleč proč iz te krasne rajске doline, katero je dobri Stvarnik tako bogato obdaril z vso krasoto narave, katere pa mi ne znamo ceniti. Duša mi je trpela, krvavelo mi je srce.

Otroci, videči me otožno in zamisljeno, so omolknili ter so molče cepetali poleg mene. Revčki pač niso razumeli, kaj tare slovensko dušo njihove matere.

Zasmillili so se mi in skušala sem biti vesela — ali ni šlo! Vzela sem malega šletnega Stanka v naročje; bil je revček upchan. Mala Milica me je prišla za roko, da je laglje hodila, starejša Mirko in Milan sta pa moško korakala spredaj. Trsje in sadno drevje se je jelo redčiti. Pot se je pričela širiti, dospeli smo do cilja.

Pred nami se je pokazala Kalvarija v vsej svoji krasoti. Strme sem obstala in se divila krasnemu razgledu. Otroci so veselo ploskali z ročicami ter vzvikali:

— Kako je lepo tukaj!

Vsa goriška dolina se je v vsej svoji divni prirodni krasoti razprostirala pod hribom. Pod hribom Podgora; malo dalje Gorica, »avstrijska Nica« s svojimi vrtovi, ognjena s kraljevskim zelenobelim plaščem, krog nje pa pestro razvrščene vasi kot hčerke krog matere svoje.

Zrla sem, dolgo sem zrla to veličastno krasoto; šele otroci so me zdramil, ko so ugledali sred hriba tri velike križe, na katerih so bili razpeti v naravni velikosti trije križanci. Hitela sem h križem: Na sredi med obema razbojnikoma je visel On, ki je dal svoje življenje za blagor človeštva, ali v kakem stanu? Noge so bile popolnoma odkrnjene, roke pa zdrobljene. Stala sem kot pribita ter gledala sledove človeške podivjanosti. Polzele so mi solze po licih, in molče sem poljubila priče zločinkega dejanja.

— Odpusti jim saj ne vedo kaj delajo! Gotovo mi je že tedaj, ko sem stala pod razbitim križem, videla duša vso grozoto, ki naj bi se vršila tam 24 let pozneje. Slutila mi je duša, da zopet razbijejo podobno Izveličarja, da pa bo po tej podobi brizgala dragocena naša slovenska kri, slutila je že takrat žaloigro, ki naj bi se doigrala na tem znamenitem hribu, kateri je danes le še razdeljan grobišče slovenske sreče in blagostanja.

Tisoče slovanskih src je našlo smrt med temi križi. Goriška poulična druhal je Izveličarja razbila roke in noge, vojni bes pa ga je strl v prah. O križu ni danes sledu: zdrobljen, pokopan je, med slovenskimi junaki! Hrib Kalvarija je pa prepričen z dragoceno človeško krvjo, ki jo je prelivljal prijatelj in sovražnik v cvetu let.

Po vojni pa bomo romale na sveti hrib Kalvarijo pri Gorici med Ločnikom in Podgoro — matere, sestre, žene, neveste in sirote, in ne samo slovenske, pač pa tudi matere, sestre, žene, in sirote drugih

ali jutri. In vendar pojdem — še danes bi šel na gore. Tam je moj dom, in smrt je tako lahka in sladka na »laninah. Saj ti je požehana rodna koča; i, nu — sinova sta ubita. In kaj hočeš? Tam gorinaplanih...«

In Joza je zmajal z glavo in je pljunil po tleh. Tesno je prijel tovariša okrog pasa in je stopil z njima na prag. Varno in skrbno ju je peljal na prosto in ju je stiskal k sebi, kakor da bi bila njegova sinova. Samo Mate se je nekoliko izpodtaknil ob visoki prag in je omahnil napol.

Joza ga je dvignil sunkoma in je zaklel na glas. »Pazi, Čič nerodni!« je zagodrnjal in je zapalil svojo čedro. »Ha, kaj mišliš, da si v svojih vinogradih? Pride čas, ti rečem, Mate. Le nikar se ne boj! Saj sem jaz pri tebi, jaz, ki se ne bojim niti zlodja niti gozdarja v Trenti. Ha?«

Stopili so v jasno, mesečno noč in so šli počasi po široki cesti. In človeku se je zdelo, da pelje tam oče svoja dva sinova, ki ju je strah samotne noči. V svojem strahu se stiskata k njemu; a v njunih srcih vstaja vedno večja bojazan pred onim groznim, ki preži vseokrog po mrtvem svetu. A oče se smeji; kajti srce mu je mirno in pesti trde, da lahko udarijo z vso močjo...

narodov ter bomo ta sveti hrib, prepričen s krvjo naših najdražjih, močile s solzami ter poljubovale prst, pod katero spe oni svoje večno spanje. Prosile bomo Izveličarja, naj odvrne za vselej to strašno grozoto od vsakega naroda, bodisi katerega koli. Me matere pač vemo najbolje, kako dragocena je ta naša kri, ki je tekla v potokih na hribu Kalvariji, saj je kri onih, za katere bi dale lastno življenje, da jih moremo zopet obuditi v življenje.

Zašla sem predaleč! Ali govorim v imenu vseh svojih sester, v imenu mater vse Evrope, vsega sveta, katere nič manj ne trpimo kot naši dragi na bojiščih. Odvzeto nam je res telesno trpljenje, ali tem več trpi duša, duša matere, žene, neveste, sestre in sirote. Toda vojna pošast se ne briga za te žive mučenice, temveč drvi mimo njih ter jim pretresa mozek in kosti. Drvi dalje ter mori, požiga, razdeva, kar je človeški um zgradil v stoletjih, drvi dalje, zlobno se krohotajoč človeški bedi in obupu —

Odkod in kedaj neki pride kdo, ki ustavi in izroči pravici zločinca s hriba Kalvarije? — — —

Kremenova.

Odredba

c. kr. primorskega nameštstva dne 9. avgusta 1916, štev. 11372/A. K., o določitvi najvišjih cen za žive prašiče in svinjino.

Na temelju minist. odredbe 6. julija 1916, drž. zak. št. 211, se odreja:

§ 1.
Za prodajo živih prašičev izven sprejemnega mesta (iz svinjaka) se določajo naslednje najvišje cene:
a) za prašiče v reji za mast, teže 60–90 kg, svinjerejem za nadaljnjo rejo 6 K 12 vin, za kg žive teže.
b) za prašiče v reji za mast, vsake teže, ki se prodajajo za zaklanje, za 1 kg po budimpeštanski — kőbany-aski šegi 6 K 94 vin.
c) za prašiče za rejo mesa, teže nad 40 kg, za kg žive teže 4 K 80 vin.

§ 2.
Za zaklane prašiče, ki se prodajajo celi ali napol, se ne sme za 100 kg čiste teže ne zahtevati ne izplačati več kakor sledi tu: za zaklane prašiče z glavo in nogami 720 K, za zaklane prašiče brez glave in nog 740 K.

§ 3.
Svinjerejci ne smejo zahtevati za 100 kg čiste teže svinjskega blaga več, nego določujejo tu napovedane najvišje cene:
A. Za pripravljeno, osoljeno, okajeno, papricirano in oparjeno slanino kakor tudi za druge dezertne vrste slanin in sicer: za namizno slanino (sirovo ali osoljeno) 800 K, za namizno slanino (okajeno) 850 K, za hrbtno slanino in slanino v progah (sirovo ali osoljeno) 860 K, za hrbtno slanino in slanino v progah (okajeno, papricirano ali oparjeno) 910 K, za dezertno slanino (mesno slanino) 910 K. Za vsako drugo vrsto slanin ali masti, ki ni tu spredaj imenovana, se ne sme za 100 kg čiste teže ne zahtevati ne plačati več kakor 780 K.

B) za pripravljeno svinjsko meso, in sicer: za gnjat, pleča, pečenko (sveže) 780 K, za gnjat, pleča, pečenko (okajeno) 900 K, za karé in pleča (sveže) 860 K, za karé in pleča (okajeno) 990 K, za rebra in trebušno meso (sveže) 700 K, za rebra in trebušno meso (okajeno) 805 K. Za katerekoli drugo vrsto mesa, ki ni zgoraj navedeno, se ne sme za 100 kg čiste teže ne zahtevati ne plačati več kakor 700 K, ako je sveže, in ne več kakor 805 K, ako je okajeno.

V teh paragrafi navedene najvišje cene veljajo za oddajo na železniških ali ladijskih postajah izdelovalatelja brez pristojbine za zaboje.

Kot pristojbino za pošiljanje svinjskih izdelkov vsake vrste se sme določiti največ 1 odstotek kupne cene.

§ 4.
Za žive in zaklane prašiče in za svinjske izdelke določene najvišje cene so ujeti na lico mesta proti odplačilu v gotovini. Ako se izplačilo kupne cene odloži, se morejo zahtevati samo še obresti, ki pa ob sklenitvi kupčije po obrestni meri avstro-ogrske banke ne smejo presežati dveh odstotkov.

§ 5.
V prodaji na drobno, t. j. pri neposredni izročitvi konsumentu, ako ta sprejme blago od izdelovalca ali preprodalca, se ne sme za 1 kg spodaj imenovanih svinjskih izdelkov zahtevati več kakor so v sledečem navedene najvišje cene:

A) za slanino in svinjsko mast in sicer: za nesecrvo sirovo mast vseh vrst (tolšča, loj in nepravilna sirova slanina) 9 K 20, za scvrto svinjsko mast 10 K, za namizno slanino, osoljeno 9 K 36, za namizno slanino, okajeno 9 K 84, za hrbtno slanino, osoljeno 10 K 08 v, za hrbtno slanino, okajeno 10 K 56 v, za dezertno slanino (mesni špeh) 10 K 56 v.

B) za pripravljeno svinjsko meso a) nekuhanu: za stegno 9 K 24 v, za gnjat 11 K, za pečenko, pleča, karé, rebro in trebušno meso (sveže) 8 K 84 v, za pečenko, pleča, karé, rebro in trebušno meso (okajeno) 9 K 48 v, za glavinu in noge (sveže) 6 K 04 v, za glavinu in noge (okajeno) 6 K 60 v. Za prodajo svežega mesa je umeti določene cene za izročitev neodbranega mesa, vendar brez posebne priloge na koston.

b) kuhano: za gnjat 16 K.

§ 6.
Za prodajo notranjih delov zaklanih prašičev od izdelovalateljev in preprodalcev imajo okrajna politična oblastva v svojih okrajih določiti in objaviti najvišje cene.

§ 7.
Za prodajo klobas na drobno se določujejo naslednje najvišje cene:

1. mesene klobase: za koroške klobase 9 K 80 v, za frankfurterice 9 K 80 v.
2. trajne klobase: braunšvajgska klobasa 8 K, krakovska klobasa 14 K, ogrska klobasa 16 K.
3. za mehke klobase: krvavice 3 K 60 v, jetrnice 3 K 60 v.

Politična okrajna oblastva imajo pravico v svojih okrajih še bolj znižati najvišje določene cene.

§ 8.
Kdor zahteva za žive prašiče višjo ceno, kakor je določena v tej odredbi ali na temelju te odredbe, ali pa poljubno drugo postransko odškodnino zase ali za tretjo osebo, ali da jo obljubi, napravi ali sprejme, bo kaznovan od okrajnega političnega oblastva z zaporom do 6 mesecev, ako ne zapade dejanje še strožji kazni.

Kdor zahteva za kako drugo blago, za katero je v tej odredbi ali na podlagi te določena najvišja cena, večjo odškodnino obljubi, izplača ali sprejme, bo od političnega okrajnega oblastva kaznovan z globo do 5000 K ali zaporom do 6 mesecev, ako ne zapade dejanje še strožji kazni.

V drugem odstavku navedeni kazni zapade tudi:

a) kdor na kak drug način nasprotuje določilom te odredbe ali ukrepom, ki so izdani na temelju te odredbe.
b) kdor vedoma ali z opustitvijo potrebne skrbi pripomore, da se nasprotuje tej odredbi ali na temelju nje izdanim ukrepom potom kakega nastavljenca, kateremu je poverjena prodaja, ali potom kakšne druge prodajo posredujoče osebe:
c) kdor podpira na poljuben način nasprotovanje določilom te odredbe ali na temelju nje izdanim predpisom.

Kdor obljubi ali izplača odškodnino, ki presega najvišje določeno ceno, ne bo kaznovan, ako napravi ovadbo.

§ 9.

Predpisi te odredbe nimajo veljave za žive prašiče in svinjske izdelke, ki se uvažajo iz carinskega inozemstva.

Obrotno prodajanje takih iz inozemstva prihajajočih prašičev in svinjine po višjih cenah, kakor je določeno v pričujoči odredbi, se sme vršiti samo pod v § 10 navedene minist. odredbe določenimi pogoji.

§ 10.

Ta odredba zadobi pravomoč z dnevom objave.

Trst, dne 9. avgusta 1916.

C. kr. namestnik:

Dr. baron Fries-Skene I. r.

To in ono.

Učni jezik v srbskih šolah. Vojni guverner okupiranega ozemlja Srbije je izdal dekret glede ljudskega šolstva, kjer določa na podlagi naredbe vrhovnega armadnega poveljstva: učni jezik je hrvatsko-srbski. Na pouku se rabi izključno latinica. Staroslovenska cirilica se poučuje v zvezi z grško-iztočno vero.

Nabiranje zlata v Ameriki. Listi javljajo: Od začetka vojne je odšlo v Ameriko nič več in nič manj nego 600 milijonov dolarjev evropskega zlata, a samo v mesecu maju nad 70 milijonov. Pred dvanajstimi leti je vse stanje ameriškega zlata znašalo komaj 650 milijonov. Srečna Amerika. Ob požaru pri drugih se vrhovno zlato v njenih zalozah. Ni čudo, da je Amerika dežela tolikih milijonarjev, milijonarjev in milijarderjev in — dolarskih princzev. Kakor pojo v znani opereti: ... Otroci sreče so to!

Svojega očeta ubil je Pavel Vuković iz Popovca. Oče je bil nenavadno prepirljiv naravi, a tudi sin je bil nagel. Nekega dne sta se zopet sprla in prišlo je do groznega čina. Sodišče v Osijeku je prisodilo Pavlu Vukoviću 5 let težke ječe.

Humor v angleških strelskih jarkih. Angleški listi prinašajo sledečo resnično dogodbico: Minole zime je neki častnik inspiciral v nekem taborišču neki bataljon Avstralcev, ki naj bi branil suški prekop proti Turkom. Srdito je konstatiral, da eden njegovih vojakov mesto predpisane klobuka iz kajija nosi navadno kapo. Z junaškim glasom je odredil: »Ko vas bom jutri zopet pregledoval, da ne vidim več te kape. Storite, kar hočete in morete, jutri morate imeti klobuk. Ko so se naslednjega jutra vojaki postavili v vrsto, so opazili pred šotorom gologlavega majorja, ki je kričal na ves glas: Kje je tisti prokleti osel, ki mi je ukradel — klobuk?!

DAROVI.

Darovi v korist vpoklicancev, došli dež. vojno-pomožnemu uradu pri c. kr. nameštvu (XXXV. izkaz): C. kr. uradniki, poduradniki in sluge poštnih uradov v Trstu K 200, detto K 150. Tobakarnarji v Trstu in okolici K 230-32, detto K 150-70, detto K 278-90. 1 odstotek plač učiteljskega zbora c. kr. trgovske in navtične akademije v Trstu (navtična sekcija) za mesec majnik K 32-27, za mesec junij K 31-46, za mesec julij K 32-48 in za mesec avgust K 32-51. Nastavljeni c. kr. okrajnega sodišča v Poreču za mesec majnik K 11-31, za mesec junij K 10-28, za mesec julij K 10-92, za mesec avgust K 11-26. 1 odstotek plač nastavljenec c. kr. deželne sodišča v Trstu za mesec majnik K 97-84, za mesec junij K 73-60 in za mesec julij K 63-20. Iz pušice pri c. kr. davčnem uradu v Cresu K 72. Učiteljski zbor nemške državne realke v Trstu za mesec majnik K 60-50, za mesec junij K 59-13 in za mesec julij K 60-92. Iz pušice po trafikah v poreškem okraju: K 118-68. Zbirka Ivana Mikša v Portlandu (Oregon, Severna Amerika) med Hrvati naseljenimi v Portlandu in došli mi iz Buzeta, K 784-65 v korist bednih Istranov. Prevos iz izkaza XXXIV. K 173,595-78. Skupaj K 176,169-21 in 100 frankov v zlatu.

ČESKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRAČIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Vsled sinove smrti prodam novo kolo po zmerni ceni. Kristijan Vouk, Rojan Vernellus štev. 554. 556

18leten mladenič išče službe v odverniški pisarni ali trgovini. Pozna popolnoma slovenski, nemški in italijanski in deloma hrvatski jezik. Naslov pove Ins. odd. Edinosti. 473

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem atelaju v Trstu, Via dello Poste štev. 10. 2464

Kette & Malalan na Opčinah naznanjajo svojim cenj. odjemalcem da imata veliko množino belega in črnega vina na razpolago. Cene zmerno. 54b

Kupujem čunje, volno, bombaž, volnena in vatirana pokrivala in volnene pletene srpce. Prihajam tudi na dom. Zaloga Settefontane štev. 45. 475

Žaklje vsake vrste kupuje prva slovenska trgovina, Jakob Margon, Trst, ulica Solitario 21 (pri mestni bolnišnici). 529

Dva delavca izurjena v izdelavi metel se takoj sprejmeta, pri tverdi Zupancič, Ljubljana, Karlovska cesta 6. 474

Na debelo samo za preprodajalce.

Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijevke, podplati, razni gumbi, donornice, nazalci za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisarniški papir, kopirni svinčniki, zaponke, prstani, rdečega kriza, krema za brado, žlice, razna rezila, robač, mrešice za brke, pletenine, arajce, spodnje hlače, oglečala, ustnike, razne glavnike, zaponke, Patent Knopfe in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nigolo štev. 19. 62

Slaščice najrazličnejših vrst, milo, marmelado, gorčico, kisle kumare, sveče i. t. d. razprodaja na debelo po zmernih cenah TRSTSKA MILOVAN DOMENIS (ex K. Klavara) v Trstu, ulica Carradori 18. 472

J. Štoka, trgovina, Trst, ul. Molin piccolo 19. Na drobno in debelo.

Razgladnice: Umetniške, voščne, poske, glave, moznarske, cvetlične itd. od 3.— naprej za 100 kosov. — Trzasko po K 2.50 naprej za 100 kosov.

Pisarniški papir v mapah po 20 vin. in naprej, v kasetah po K 1.50 naprej najrazličnejših oblik in barv. za civiliste in vojaške, od najvidnejših do najfinjših v vsnjem vezanji, v vseh mogočih oblikah.

Vojne dopisnice (Feldpost) bele, roza, rumene in modro zelenkaste: dobre po K 2.00, boljše po K 3.— fine po K 3.50 najfinjše po K 7.50 za tisoč kosov.

Svinčniki: navadni od 26 vin. naprej. — Duce, kopirni tintni K 1.50 ducet, »Mephisto« K 2.— ducet, »Pensala«, »Hardtmuth«, »Koh i Nohr« po K 4.50 ducet in sicer vseh mogočih kakovosti in barv.

Črnilo: najboljši vrste vseh barv in velikosti steklenic, za preprodajo ducet steklenic po K 2. Črnilo za stamplije vseh barv.

Pisarniške potrebščine: Papir vseh vrst in formatov, najrazličnejša držala, peresa, podloge, pisnički, gumi, pečatni vosek, niti, tintniki, kuverti itd. itd.

Trgovske knjige, bloki in zvezki vseh oblik in velikosti, mehko in trdo vezane.

Tiskovna dela: vizitke, račune, trgovske tiskovine, knjige, kuverte, cenike itd. izvršuje točno po naročilu.

Knjige: Slovarje, slovnice, slovenske in tujejezične, leposlovne, znanstvene in šolske ter knjige za mladino.

Pečate: iz kavička in kovine,